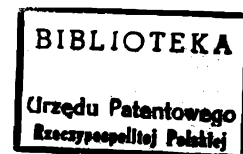

Warszawa, 15 stycznia 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

D 06 L 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25665.

Kl. 8 i, 5.

Ultrazell G. m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Sposób poprawiania bieli wyrobów włókienniczych oraz preparat do wykonywania tego sposobu.

Zgłoszono 12 marca 1936 r.

Udzielono 21 października 1937 r.

Pierwszeństwo: 19 października 1935 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy poprawiania bieli wyrobów włókienniczych oraz preparatu do apreturowania bielizny lub innych wyrobów włókienniczych.

Jak wiadomo, wyroby włókiennicze, zwłaszcza bieliznę, bieli się w celu otrzymania możliwie jasnego i białego wyglądu. Bielenie przeprowadzano dotychczas przy użyciu preparatów chlorowych lub związków tlenowych, np. nadboranu, lub też na drodze naturalnego bielenia w świetle słonecznym. Jak wiadomo, bielenie, zwłaszcza przy użyciu preparatów chemicznych, znacznie zmniejsza wytrzymałość włókien na rozerwanie, a wada ta daje się bardziej odczuć w przypadku bielenia bie-

lizny, gdyż w zasadzie bielenie powtarza się po każdym praniu.

Znane jest także traktowanie białych materiałów włókienniczych, zwłaszcza bielizny, tak zwaną farbką do bielizny, ultramaryną lub podobnymi preparatami. Farbowanie to należy jednak wykonywać ze szczególną starannością, gdyż łatwo, zwłaszcza przy praniu domowym, można wywołać niepożądane zabarwienie wskutek nierównomiernego rozdziału farbki.

Stosowanie farbki łączono poza tym także z nakrochmalaniem przez stosowanie krochmalu lub roztworów krochmalu, do których dodano farbki. W tych przypadkach krochmalenie bielizny nadaje pożą-

daną sztywność i pewną zmianę szaro-żółtej barwy bielizny na barwę niebieskawą.

Wynalazek umożliwia otrzymywanie ładnego białego zabarwienia materiałów włókienniczych, zwłaszcza bielizny, bez bielenia lub farbkowania. Wynalazek polega na tym, że wyroby włókiennicze, zwłaszcza bieliżnę, traktuje się krochmalem, zawierającym fluoryzujące związki chemiczne, praktycznie biorąc, bezbarwne, np. ultraliny (betametyloubelliferooctan sodowy).

Przez dodanie związków fluoryzujących rozpuszczalnych w wodzie umożliwia się jednorodne rozdzielenie substancji. Dzięki temu, w porównaniu z nierozpuszczalną w wodzie ultramaryną, osiąga się lepsze zabarwienie samego krochmalu i traktowanych nim wyrobów włókienniczych.

Jako materiał krochmalowy można używać krochmalu ryżowego, kukurydzowego, kartoflanego lub też mieszaniny różnych rodzajów krochmalu, do których przed suszeniem lub po nim dodaje się małą ilość procentową ultraliny, np. 1⁰/₀₀. Otrzymany w ten sposób krochmal może być używany jako mleko krochmalowe, jako kłajster, ewentualnie razem z innymi substancjami, np. boraksem, olbrotem, dekstryną i t. d.

Przy zastosowaniu wynalazku zbędne

jest chemiczne lub naturalne bielenie oraz farbkowanie, wskutek czego unika się wad wspomnianych poprzednio. Wyroby włókiennicze, potraktowane według wynalazku, mają po krochmaleniu ładną białą barwę, która, odpowiednio do ilości i rodzaju użytej substancji fluoryzującej, może mieć lekki odcień barwny, np. niebieski lub różowy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób poprawiania bieli wyrobów włókienniczych, zwłaszcza bielizny, znamienny tym, że wyroby włókiennicze traktuje się dowolnego rodzaju krochmalem, do którego dodano bezbarwnych substancji fluoryzujących rozpuszczalnych w wodzie, np. ultraliny (betametyloubelliferooctanu sodowego).

2. Preparat do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się z krochmalu oraz bezbarwnej substancji fluoryzującej, np. 1⁰/₀₀ ultraliny (betametyloubelliferooctanu sodowego).

Ultrazell G. m. b. H.
Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.